

въ Готската война, но Регнаръ у Агатия не е готъ: той е родомъ хуннъ отъ племето витигори (т. е. утургури). Ясно е, че подъ общите имена хунни и массагети въ тие случаи са криятъ не настоящите хунни или угри, а се пакъ сжщците славяно-бжлгаре.

Но стига за имената. Тюрко-финската теория намира и други дири отъ угорските нарѣчия въ езикътъ на бжлгарете, напримѣръ думите: *боиляди*, *тарканъ*, *аулъ*. Но какъ може думата „боиляди“ (boilades) да бжде доказателство за угорското происхождение на бжлгарете, когато такава дума сжвсѣмъ нѣма въ финските езици? Означава ли тая дума *билите* въ „Слово о Полку Игоревѣ“ или просто русската дума *боляре*, въ сѣки случай тя трѣба да бжде поставенна въ числото на доказателствата именно за славянското, а не за финското происхождение на бжлгарете. Константинъ Багрянородни въ своето сжчинение „За церемониите на византийския дворъ“ спомѣнува за „шестъ велики боляди“, като за най-горни сановници при бжлгарския господаринъ. Тие велики боляди сжвсѣмъ сжотвѣтствуватъ на оние русски „велики (или свѣтли) бояре“, за които са говори въ Олеговиятъ договоръ. Тоя сжщи Константинъ привожда бжлгарските титли *Конартикинъ* и *Вулии Тарканъ* (ibid. ѓ *Κονάρτικος* καὶ ὁ Βουλίας Τάρχανος); а тие титли, както са види, сж носили по-старите синове на бжлгарския господаринъ. Може би, Конартикинъ е разваленна отъ грѣцкото предавание дума, намѣсто Контарканъ (въ X вѣкъ въ числото на бжлгарските посланници въ Византия са срѣща Ка-